

Simó Endre bevezetője a 2009. augusztus 26-i egészségügyi sajtótájékoztatón

Köszöntöm Önöket a Magyar Szociális Fórum-Szociális Kerekasztalának sajtótájékoztatóján.

Azért hívtuk össze ezt a mai sajtóértekezletet, mert tájékoztatni akarjuk a lakosságot arról, hogy egyre több beteg marad ellátatlanul amiatt, hogy az állam nem biztosítja a szükséges anyagi fedezetet ellátásukhoz, és gyógyulásukhoz. A tendencia erősödőnek mutatkozik. Azt tapasztaljuk, hogy a társadalombiztosítási kassza tervezett hiányát július végére tizenötszörösen meghaladó deficiten az állam egyrészt privatizációval igyekszik úrrá lenni, erőltetve a látványosan megbukott Hospinvest modellt, másrészt csökkenteni akarja a kórházak számát.

A társadalombiztosítás privatizációja előtt utat nyitó törvény megbuktatása után Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon kormánya kiszervezési privatizáció, funkcionális privatizáció felé vett irányt. Ennek állt útjába az Egri Markhot Ferenc kórház dolgozóinak országos és európai jelentőségű nagyszerű harca. (Erről Mánya Kristóf és Pócs Alfréd tájékoztatja Önöket). Az egriek harca most arra irányul, hogy a kórház újra közösségi tulajdonba kerüljön, és az ország többi kórháza is társadalmi tulajdonban legyen. Egyidejűleg közmegegyezéssel úgy csökkentsek az ország kórházainak számát, hogy minden rászoruló ellátásban részesüljön, a betegellátás minősége pedig ne romoljon.

A MSZF-SZK pénzhiánnyal indokolt új keletű emberellenes tendenciákra hívja fel a figyelmet: felmerült a hajléktalanok betegellátási jogának megvonása, az önhibájukon kívül fizetéképtelenné váltak és az adósok ellátásának beszűkítése. (Jánosi Gábor doktor konkrét esetekről fogja tájékoztatni Önöket.)

A MSZF-SZK elutasítja a közegészségügy piacosítását, és leszögezi:

A magyar társadalom ma is megtermeli az erőforrás fedezetet ahhoz, hogy a humán erőforrást újratermelő rendszereket (oktatás, egészségügy, a generációs újratermelés intézményei), továbbá a társadalmi szolidaritást fenntartó szociális jóléti szolgáltatásokat, ésszerű változtatásokkal közpénzekből lehessen működtetni. Nem indokolt tehát sem az oktatás, sem az egészségügy piacosítása, azzal az indoklással, hogy a társadalmat jellemző általános erőforráshiány közepette csakis a magántőke fokozott bevonása biztosíthatja a fejlesztési erőforrásokat. A MSZF meggyőződése szerint a megoldás abban rejlik, hogy az elosztási viszonyokat a társadalmi szükségletek kielégítésére módosítsák. Ehhez új egyensúlyra van szükség tőkéből és munkából származó jövedelmek között, az utóbbiak javára. Rendszerkorrekcióra, és a neoliberalizmussal szakító új társadalompolitikára van szükség. Ez egészségügyi vonatkozásban azt jelenti, hogy a fejlesztéshez szükséges magántőkét a társadalmi célok szolgálatába kell állítani szigorú állami, önkormányzati és civil kontroll érvényesítésével. Az egészségügyet a nemzeti fejlődés elsőrendű kérdésének kell tekinteni.

se